

Tiedon aakkosia oppimaan

Aloitin koulun syksyllä 1959. Olin kesällä täyttänyt 7- vuotta ja siis valmis kulkemaan koulutietä. Menin kansakouluun, peruskoulu otettiin käyttöön vasta muutamaa vuotta myöhemmin.

Lattomerén koulu oli noin puolentoista kilometrin päässä kotoa. Koulutalo oli ajanmukainen ja mielikuvani mukaan siisti ja hyvin hoidettu. Se oli otettu käyttöön vasta muutamaa vuotta aikaisemmin. Siihen aikaan ei vielä ollut käytössä sisävesiä, vaan ulkorakennuksessa olivat pojille ja tytöille tarkoitettut käymälät.

Matkaa tehtiin joko polkupyörällä tai kävellen. Koulussa opettajia oli kolme, yhdistettyä ykkös-kakkosluokkaa opetti Helvi Bragge. Hän oli nuori, vasta vähän aikaisemmin Lattomerelle muuttanut opettaja. Sirkka Vanhakartano oli ollut koulussa jo pitempään ja opetti yhdistettyä kolmos-neljäsluokkaa. Johtajaopettajana toimi Matti Puotila ja hänen opetusvastuullaan oli viides-kuudesluokka.

Koulurakennuksessa oli myös voimistelusalii, jota käytettiin koulun juhlissa ja se oli muunneltavissa puukäsitöihin soveltuvaksi. Kannettiin vain höyläpenkit tunnin ajaksi ja taas sivuvarastoon oppitunnin loppuessa. Meidän oppilaiden mielestä kunnioitettavin huone oli opettajainhuone. Sinne oppilailia ei ollut lupaa mennä. Huoneeseen nousiin muutama porras ja jo sijainnillaan se herätti kunnioitusta.

Koulullamme oli oma keittäjä. Joka päivä saimme lähellä valmistetun lämpimän aterian. Keittiössä oli

suuri kattila, ja edelleen näen mielessäni keittäjän hämmentämässä siinä valmistamaansa ruokaa. Järjestäjät toivat ruuan luokkaan, ja söimme omissa luokissamme. Mieliruokaani en muista, mutta makaronivelli ei kuulunut suosikkeihini. Olin kotona kuitenkin oppinut, että kun ruokaa valmistetaan, sitä täytyy syödä!

Minun luokallani oli oppilaita kovin vähän, muistaakseni vain yhdeksän, vaikka siihen aikaan ikäluokat olivat paljon nykyistä suurempia. Koulu oli tehty enintään sadalle oppilaalle ja joinakin vuosia oppilaita siirrettiin Niittymaan kouluun, koska Lattomerén koulun luokat osoittautuivat liian ahtaiksi.

Oppikouluun oli pääsykokeet neljännen luokan jälkeen. En halunnut lähteä Poriin kouluun, eivätkä vanhempani siihen kannustaneet. Siirryin viidennelle luokalle ja opettaja Puotila puhui vanhempieni kanssa. Yhdessä he päättivät, että menen keväällä oppikoulun pääsykokeisiin. Niinpä siirryin Poriin kouluun ja jätin taakseni tärkeän osan lapsuuttani. Lattomerén koulu toimi itsenäisenä kouluna aina 2000-luvulle saakka.

Kun katson koulua nyt, näen sen valoisana opinahjona, joka antoi minulle ja monille sukulaisilleni hyvät eväät selviytyä eteenpäin. On totta, että opetusmenetelmät ovat kehittyneet ja koululaiset ovat paljon tietoisempia ympäröivästä maailmasta kuin minun kouluajanani. Aika kultaa muistot, mutta uskon, että me kaikki tunsimme yhteenkuuluvuutta. Muistelen mielelläni vanhaa koulua ja elämäni Lattomerellä.

Ritva Kasvinen